

13. 10. 2021

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Airbnb - podnikání v oblasti ubytování, rozhodl soud

Poskytnuté ubytování skrze Airbnb nemůže naplnit zákonem předvídaný účel nájmu bytu, neboť nesaturují jeho potřebu bydlení, ale uspokojují jeho potřebu na ubytování, a proto je nutné jej kvalifikovat jako ubytovací službu podle ust. § 2326 zákona č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „OZ“).

Airbnb je zkratka pro Air Bed and Brekfast, což doslova znamená nafukovací postel a snídaně. Celé to vše začalo již v roce 2008, kdy se v San Francisku konala velká konference a nebyl dostatek ubytovacích kapacit v klasických hotelech a hostelech. Dnes Airbnb propojuje majitele různých nemovitostí se zájemci o ubytování po celém světě a umožňuje jim tak efektivně zprostředkovat převážně krátkodobé ubytování v jejich nemovitostech.

Proti této online ubytovací platformě, která je u nás hojně využívána především v hlavním městě, již nějakou dobu zbrojí např. neformální kolektiv lidí pod názvem Stop Airbnb CZ, k němuž se přidávají stále více a více lidí, a který upozorňuje na problémy související s poskytováním služby Airbnb, přičemž mezi zmíněné problémy patří např. nedostatek bytů pro rezidenty, zdražování bydlení, ztráta původního charakteru pražských čtvrtí, gentrifikace a další. V historickém centru Prahy je dle statistik IPR Praha ke krátkodobým nájům využíván každý pátý byt.

Fenomén Airbnb se daní jako příjmy z podnikání

Městský soud v Praze dne 19. 08. 2021 rozhodoval rozsudkem ve věci o charakteru příjmů skrze online platformu Airbnb a rozhodl, že se jedná o příjmy z podnikatelské činnosti ve smyslu ust. § 7 zákona č. [586/1992](#) Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „zákon o daních z příjmů“). [1]

Účastníky předmětného řízení byla žalobkyně, provozovatelka krátkodobého nájmu skrze platformu Airbnb a Odvolací finanční ředitelství jakožto žalovaný.

Žalobkyně po celou dobu řízení tvrdila, že se nejedná o příjmy dle ust. § 7 zákona o daních z příjmů (příjmy ze samostatné činnosti), ale o příjmy dle ust. § 8 zákona o daních z příjmů (příjmy z nájmu), přičemž žalobkyně nikterak nezpochybnila tvrzení žalovaného, že poskytuje nájem bytů v Praze, který inzeruje mimo jiné i přes platformu Airbnb. Namítala však, že pouhá tato skutečnost nemůže sama o sobě znamenat, že poskytuje ubytovací službu a nikoliv nájem. Dále žalobkyně tvrdila, že neposkytovala žádné doplňkové služby.

Žalovaný s tvrzením žalobkyně, že založil své rozhodnutí pouze na tom, že žalobkyně využívala internetový portál Airbnb, nesouhlasil, neboť sice vyšel z podstaty společnosti Airbnb, ale z veřejně dostupných zdrojů je zřejmé, že Airbnb klade základní požadavky na poskytovatele ubytování spočívající v poskytnutí „služeb“, které jsou hosty očekávány (např. poskytnutí toaletního papíru, mýdla, ručníku, povlečení pro každou postel atd.). Žalovaný se rovněž zabýval charakterem a časovým úsekem poskytování ubytování, kdy z žalobkyni předložených výpisů z účtu zjistil, že platby z internetové platformy Airbnb přicházely žalobkyni průměrně jednou za dva dny (134 plateb za 8 měsíců), tudíž se nemohlo jednat o dlouhodobý nájem a odkázal na rozsudek soudního dvora EU ze

dne 12. 02. 1991, ve věci C-346/95, Elisabeth Blasi proti Finanzamt München I. a rozsudek ze dne 04. 10. 2001, ve věci C-326/99, Stichting "Goed Wonen" proti Staatssecretaris van Financiën. Žalovaná pak na závěr uvedla, že z těchto důvodů má za to, že žalobkyně naplnila znaky podnikání ve smyslu ust. § 420 OZ, neboť poskytování ubytování bylo činěno **soustavně za účelem dosažení zisku, na vlastní účet a odpovědnost, a jedná se tedy o příjmy dle ust. § 7 zákona o daních z příjmů.**

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí bez nařízení jednání a rozhodl, že se žaloba žalobkyně pro nedůvodnost zamítá. V odůvodnění pak uvedl, že **ustanovení o nájmu lze na vztah poskytovatele ubytování a zájemce o něj aplikovat jen v případě, že účelem poskytnutí nájmu je zajištění bytových potřeb nájemce.** K tomu odkázal na nález Ústavního soudu ČR ze dne 12. 03. 2001, apod. zn. II. ÚS 544/2000. **Na rozdíl od zajištění bytových potřeb člověka, poskytnuté ubytování skrze Airbnb nemůže naplnit zákonem předvídaný účel nájmu bytu, neboť nesaturují jeho potřebu bydlení, ale uspokojují jeho potřebu na ubytování, a proto je nutné jej klasifikovat jako ubytovací službu podle ust. § 2326 OZ.** V tomto směru právní norma výslovně rozlišuje nájem a poskytnutí ubytovacích služeb v rovině soukromoprávní. Není tak příliš podstatné, zda je nájem vymezen jako tzv. „holý nájem“, ale jak je tato činnost prováděna, jak uvedl žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že příjmy žalobkyně plynuly z činnosti, která vykazuje znaky ubytování nikoliv nájmu.

Městský soud v Praze tímto rozsudkem udělal radost nejen lidem ze Stop Airbnb CZ, ale i dalším odpůrcům, kteří proti této platformě aktivně bojují. Na poli české judikatury se tak jedná o první důležitou vlašťovku, kdy bude zajímavé sledovat, jakým směrem se bude nyní judikatura v této oblasti ubírat.

Mgr. Bc. Aneta Mikešková,
advokátní koncipientka

LANGMEIER & CO
advokátní a insolvenční kancelář

[Langmeier & Co., advokátní kancelář s.r.o.](#)

Na Bělidle 997/15
150 00 Praha 5

Tel.: +420 222 200 250
Email: info@langmeier.cz

[

Další články:

- [Nová „tlačítková“ povinnost pro e-shopy](#)
- [Digital Omnibus: Revoluce v datech, nebo jen nová zátěž pro podnikatele?](#)
- [Darování pro případ smrti nemovité věci zapsané v katastru nemovitostí a určení výše odměny soudního komisaře](#)
- [Flotilová novela: Kdo a kdy musí nově získat licenci k distribuci pojištění?](#)
- [Nová pravidla pro ground handling v EU a jejich dopady na letecký sektor](#)
- [Právní due diligence nemovitostí: na co se v praxi skutečně zaměřit](#)
- [Hmotněprávní opatrovník obchodní korporace: mezi efektivní ochranou a zásahem do korporační autonomie](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 32.: Konkurenční doložka](#)
- [Skryté ujednání v realitní smlouvě - zbytečná hra na schovávanou](#)
- [Odpovědnost člena voleného orgánu dle § 159 OZ a vymezení škody způsobené právnické osobě](#)
- [Vnosy do společného jmění manželů a jejich valorizace v aktuální judikatuře Nejvyššího soudu a Ústavního soudu](#)